

2 JSI SOBEC A MÁŠ VELKÉ EGO

Je takový sobec a má ego jako mrakodrap, kritizuje ženu kolem 30 svého manžela. A jak se to projevuje? Dělá si, co chce a ještě si přitom zpívá.

Ach to naše ego. Ale co to vlastně je? Slovo *ego* je z latiny a znamená *já*. Na rozdíl od povrchních soudů jsem toho názoru, že *ego je pro náš pozemský život velmi důležité a potřebné*. Umožňuje totiž vymanit se z kolektivního vedení a stát se individualitou.

Ego je naše osobnost, naše pozemské zacílení na určité druhy energií a jejich vnímání. A jak jsme si řekli výše, ego je zde proto, abychom se stali sebevědomými a během svého života jej poznávali a harmonizovali. Snaha zbavit se ega je jako odpojit koně od kočáru, je to nesmysl. Cílem je jeho kultivace tak, aby sloužilo našemu Duchu a tím celku.

**Dokud jsme na Zemi, nemůžeme nemít ego.
Naším cílem je ho poznat a kultivovat.**

Naše ego je naše osobnost. Je to automobil, který veze našeho Ducha. Pečujme o něj, umívejme ho, opravujme vadné součástky, milujme ho. A objeví-li se nějaké ostré hrany, učme se je rozpoznat a obrousit tak, abychom byli spokojeni.

Ego, tedy naše osobnost, je samo o sobě lepším zvířátkem v nás. Obsahuje náboje od našich rodičů, jejich vzorce myšlení a jednání, umí být chtivé a odpuzující a kmitá mezi minulostí budoucností. Problém ega tkví v tom, že pokud není usměrňováno naším Duchem (naším vnitřním

intuitivním vedením), může se zvrhnout a být nám i okolí přítěží.

Přijde v montérkách do kuchyně, chvíli nepokojně sedí a pak začne řvát. Najde si jakoukoli záminku. Jen řve a kritizuje. Zkoušela jsem mu domlouvat, vyhrožovat, ale je to stále stejné, možná i horší, ličí své domácí trable žena kolem 55.

Není-li naše osobnost, naše ego, usměrňováno a harmonizováno činností našeho Ducha (skrze intuitivní cítění a zdravý rozum), nabývá někdy opravdu zvířecí podobu. Kořeny tkví v dlouhodobé emoční nespokojenosti, která hledá viníka vně sebe.

Ženy a muži hledají cesty ke kultivaci ega různě. Ženský způsob je více kolektivní, ženy a dívky spolu často a dlouho hovoří, dokola opakují prožité věci a vnímají reakci okolí. Jejich vnímání je více obrazné a emočně zabarvené. Mužský svět je více racionální, nastavený na akci, na rozumové pochopení problému.

V posteli je hrubý, rychlý, drsný. Pak odpadne a mně je do breku. Jsem neuspokojená, cítím se jako erotická pomůcka, hořekuje žena před 40.

Bez vědomého porozumění své osobnosti, svému egu, můžeme upadnout do pastí instinktů a pudů. Ty sami o sobě nejsou špatnými, jen nám slouží ke kultivaci a harmonizaci. V oblasti intimní, tedy sexuální, se to ukáže velmi zjitřeně. Naopak dáme-li si sami se sebou práci a dokážeme svou osobnost, ego, poznávat a tříbit její schopnosti a možnosti, budeme překvapeni, jaké slasti nám může poskytnout.

4 TY CHCEŠ SEX, JÁ ROMANTIKU

Přijede domů vždy na víkend a jen se válí u televize, spravuje auto anebo by stále jen šuk.., rozjitřeně mi vysvětluje vdaná žena kolem 40. A co byste ráda vy? Aby si mě více všimal, zajímal se o rodinu a domácnost, někam jsme si vyšli. A řekla jste manželovi o svých touhách? Ano mockrát, někdy se přemůže, ale vidím na něm jak nerad.

Naší velkou výzvou v pozemském prostředí je jako lidské osobnosti uzrát, *přestat být emočně dětmi*, zbavit se nereálných iluzí o lidech okolo. Většina mých klientek není spokojená ve svém vztahu. Buď to to naplno přiznají, ale většinou to neřeší anebo to zakrývají jako růžový nátěr na rezavém plotě. V tomto prostředí platí zákon, že *čemu věnuji pozornost, to roste*. A čemu věnujete pozornost, tedy svou energii vy?

Koupíme-li si psa, těžko můžeme očekávat, že bude mňoukat, že? A přesto právě tak se často chováme. Snažíme se vymámit z jalové krávy tele nebo dokonce zlaté tele. Jak jsme často naivně důvěřiví!

Sliboval mi, že se určitě vezmeme, jen co dokončí školu, plačtivě hovoří mladá těhotná dívka kolem 25. Jenže po státnicích si musí zase hledat práci a to víte, to trvá. A co vy na to? Co můžu dělat, nic. Doma mě nadávají, mladěj se k ničemu nemá.

Máme-li naši pozornost upřenu převážně do okolních forem bez ohledu na jejich jméno a povahu, koledujeme si o výchovný políček. Proto nás první biblické přikázání upozorňuje: *usilujte nejprve o království Boží, vše ostatní*

vám bude přidáno. Tedy naše tvoření se odehrává vždy zevnitř ven a stejně tak v našem nitru existuje náš jediný navigátor, naše vyšší Já za vydatné pomoci Anděla strážného. Když nevnímáme anebo nerespektujeme toto vedení, jsme prostě nakonec svedeni, tedy odvedeni od nás a musíme poslouchat okolí. To je skutečný význam slova hřích, tedy ztráta spojení se sebou samým.

Bude mi 50 a on se chce se mnou rozvést, naplno pláče v poradně ještě krásná žena. A kdy to všechno začalo? Před dvěma roky, když jsem se vzdala svého zaměstnání a odešla s ním do nového bydliště. Ted' budu bez práce a bez manžela.

Vždycky existuje řešení, musíme si jen pravdivě přiznat náš podíl na tom všem. Jak obtížně jsou ženy přístupné této duchovně-fyzické logice naší Duše. Vidí často jen emočními brýlemi a jejich zdravý rozum se krčí v koutku. Je třeba se učit vnímat pocitově i rozumově. Jsou to dvě stránky naší osobnosti tak, jako máme dvě nohy a dvě ruce. V pozemské sféře jde o stále a stále lepší a příjemnější vyrovnávání polarit.

Vždycky nalitnu a skončí to jen sexem, vztah nikde, hořekuje mladá maminka samoživitelka. A proč se už tedy nepoučíte? Když ono je to ze začátku tak sladké.

Ano když ptáčka lapají, pěkně mu zpívají. Ale naše nitro zná pravou povahu lidí a okolí a vždy se nám snaží otevřít oči. Jen kdybychom se tak sveřepě nedrželi vrozených a vnucených modelů. Buďto jsme ještě neprohlédli anebo ještě dost netrpěli. Je to jen na nás.

Říkal jsi, že mě miluješ. Je to opravdu tak? Ale jó, to víš, že jó. Tak už se mě na nic neptej a pěkně se přitul.

8 NASAĎTE SI EMOČNÍ BRÝLE

Chtěla jsme jen krásný a naplňující vztah a na místo toho máme tři děti, chlap tloustne, ještě deset let budeme splácet hypotéku. Jsem udřená a výhled nic moc, stěžuje si žena v domácnosti 41.

Život není fyzický, ale jemný a vibrační. Naše převažující vibrace, tedy nálada, to je stav našeho emočního (astrálního) těla. A touto naší náladou mícháme stále hutnějšími energiemi, až se naše objednávka zhmotní. Péče o náladu, o naše pocity a emoce, je proto prvořadým požadavkem, který nemohu dost vyzdvihnout.

Měl jsem jiné plány, Chtěl jsem dostudovat, cestovat, poznávat svět. A realita? Čekáme už druhé dítě, nevím, kam dřív skočit, říká mi udýchaný ještě mladý muž.

Pro náš radostný život se učíme dívat se především *emočníma očima*, očima našeho jemného tvořivého organismu, který přímo souvisí s tvořivými silami Vesmíru. Fyzické předměty a setkání jsou až důsledkem (ne)péče o naše emoce. Emoce jsou jako kontrolka na palubní desce auta. Když jen občas problikne, nic se neděje. Ale trvalé svícení již vyžaduje naši pozornost a někdy také okamžitý zásah.

Cítila jsem, že nastěhovat se k matce není to, co chci. Ale zdálo se mi to pohodlné a ona mi slibovala kde co, říká o svých problémech mladá žena 27. A jak to hodláte řešit? To opravdu nevím, peněz moc nemám. Připadám si jako v pasti.

10 LADÍME ČI NELADÍME ?

Jsmo spolu tři měsíce a často se hádáme, pořád mě odsekává, nesouhlasí. Snažím se být zdvořilý, ale mám toho dost, říká mi student 24.

Vždycky po návštěvě rodičů mám půl dne pocit, že jsem mimo. Cítím se nějak provinile a pod tlakem. Proč k nim tedy tak často jezdíte? Ani nevím, to se přece musí.

Vše je otázkou naladění, souznění. Má to však jeden háček: mnoho věcí, které si sami do života přitahujeme, nejsou na vědomé rovině. V našem podvědomí leží energetické náboje, tzv. entity, které jsou odrazem našich zjitřených reakcí, nezpracovaných zážitků a šoků. A právě tyto aktivní energie nám způsobují, že si do života přitahujeme tzv. nechtěné lidi a prožitky.

Proč mě pořád při pracovních pohovorech odmítají? Jsem ještě dost mladý, mám vzdělání, dobře se oblékám, stěhuje si v mé poradně muž 34. V jeho podvědomí měl uložen aktivní program "když se mnou takto jednají, nebudou mě mít", pocházející od jeho otce.

Opakují-li se nám nepříjemné zážitky, můžeme si být jisti, že na vině jsou v podvědomí uložené prožitky a reakce.

15 ŠLÁPNU TI NA AKUŘÍ OKO

Varoval jsem ji, že jsem spíše samotář, rád hraju karty a sázím, ale ona mě chtěla předělat, říká po rozvodu muž 44.

Nemůžu tomu uvěřit, všechna ta hezká slovíčka, květiny. Zdál se mi dokonalý, brečí v poradně opuštěná žena 38.

Dvacet let tam dřu a koho povýšili? Toho mladíčka jako že je nadaný. Jsem psychicky na dně, stěžuje si muž 51.

Naše stíny tlačící z podvědomí musejí ven, tedy jen ty opravdu zralé, díky nimž se máme něco naučit. Jako světlo můru přitahují naše nezhojené emoční jizvy a nedořešené zápletky agresory, kteří tnou do živého.

Řekl mi, že má jinou a mě už nemá rád, hlasitě vzlyká žena a matka 41. A co vy na to? Svět se mi hroutí, nemám smysl života.

Podle Bible máme svůj šat vyprat doběla, abychom mohli vejít do Královský nebeského. Tedy vyrovnat naše staré pod kobercem podvědomí ukryté strachy, úzkosti, fobie. Jejich autory jsme byli v minulosti my sami, samozřejmě nezralí a nezkušení. Člověk stále tvoří a to vědomě anebo, a to častěji, nevědomky.

Nechala jsem zaměstnání na jeho naléhání, celá ta léta skáču kolem nich a baráku, venčím dva psy, vyřizuji poštu. A on? Prostě mně oznámil, že se chce rozvést, bez sebe mi vysvětluje matka v domácnosti 37.

17 ZTRÁTY A NÁLEZY

Šéfe o víkendu potřebuji odpočívat, no ale když naléháte, přijdu. Pak jsem byl celý den na sebe naštvaný, říká muž 51 v mé poradně.

Že vás pobolívá levá ledvina? A jak to máte doma s manželkou? Jsme stále spolu, nikdy nemohu být sám nebo dělat, co mě baví, stěžuje si zasloužilý manžel 63.

Je lákavé, resp. očekávané zabývat se stále druhými lidmi a okolím. Časem však může dojít k vyčerpání jemné vitální síly, neboť neděláme, co nás nabíjí a těší.

Ztratit sám sebe znamená časem velmi trpět.

Běhám po doktorech, ale není to lepší, říká upravená žena 64 o svých křečových žilách. Co mám dělat? Jediné, najít sama sebe a začít žít svůj život.

Výchova nebo někdy spíše drezúra v našich rodinách nám vždy dá něco užitečného nebo dobrého. Předá nám však také modely žití, vedoucí k bolesti a strádání. Proč? Je to onen *dědičný hřích* odpojení od svého duševního vedení, předávaný po generace. Masové kolektivní vědomí obsahuje mnoho negativních přesvědčení.

Musel jsem doslova zdrhnout, přitom rodiče miluju, ale nešlo to, říká mladý student. Došlo to tak daleko, že jsem neměl na sebe vůbec čas.

A proč jsi do ní takový blázen? Protože jsem blázen.

20 POHÁDKA BEZ KONCE

Pořád jen do práce, pak domů, všude už to znám, víkendy jeden jako druhý, takový život mě nebaví, hořekuje v poradně zralý učitel ZŠ. A co takhle zkusit něco jiného? No jo, ale co?

Jsem uhoněná, každý po mě něco chce. Když ne děcka, tak matka a když ne ona, tak manžel. Těžko se mi dýchá. A proč to tedy všechno pro ně děláte a štvete se? No a co mám asi jiného dělat?

Co sejeme svými myšlenkami, svým očekáváním a emocemi, to se prostě urodí a to budeme sklízet. Chcete jinou úrodu? Prosím, říká Vesmír, ale pak musíte zasít něco jiného.

Zaběhlé způsoby chování a myšlení se časem dostávají do našeho nevědomí. A to se chová přesně jako pes, kterého výcvikem něco naučíte. Nepřemýšlí, jen koná, reaguje instinktivně. Změnit svůj života znamená svou osobnost převychovat. Jde to často snáze, než si myslíme.

Pořád v obchodě řval jak tur, domluvy nepomáhaly, když jsem mu nasekala, ječel ještě více. Je mi to vždycky tak trapné, líčí své zážitky ze supermarketu mladá úřednice na poště.

Už s ní nechci spát, přibrála, chová se stále stejně, je to předvídatelné, žádné překvapení, žádná vášeň, stěžuje si železniční dělník 39.

POZNÁMKA K LITERATUŘE

V závěru knížek bývá seznam doporučené literatury. Rozhodl jsem se od tohoto záměru upustit. V dnešní internetové době si můžete kvalitní literaturu sehnat sami, neboť *kdo hledá, najde*.

Na vlnách vesmíru

Karel Zaplatílek